

[Alfred Jensen.]

kunne nogle problemer løses uden en sådan kommissionsbehandling. Det var jo netop de problemer, som vi havde taget med i vort forslag om ændringer i lærlingeloven, nemlig om en forlænget ferie for lærlingene, en sikring af større kostpenge i ferien, en sikring af ferieløn til udlærlinge og dagskolen. Det er problemer, som man ikke behøver lange og trange forhandlinger for at løse, og de kunne have været bragt frem til afstemning her.

Den ærede ordfører for udvalget forklarede, at det ikke tjener noget fornuftigt formål at stille ændringsforslag på disse områder, fordi man derved blot får konstateret, at de ikke kan vedtages her i tinget. Jeg har hørt de indvendinger den ene gang efter den anden. Jeg har hørt de indvendinger, hver gang vi har stillet forslag om ændringer i lærlingeloven, men det er da givet, at hvis disse ændringer aldrig nogensinde var blevet forelagt her i tinget, havde vi ikke fået debat om spørgsmålene, og så var disse heller ikke blevet behandlet i offentligheden, som de nu er blevet det og med det resultat, at lærlingene, deres familie, deres værger ønsker, at man får disse problemer løst.

Og så synes jeg ikke, at det sømmer sig for et folketingsudvalg at sige, at disse problemer skal behandles i en kommission. Hvor længe skal en sådan kommission sidde? Ja, det tog i hvert fald nogen tid med at få denne kommission sammensat, og hvis tempoet fremefter ikke bliver hurtigere end selve udnævnelsen af kommissionen, vil der vel gå både sommer og vinter, inden vi hører fra den.

Men problemerne har trængt sig på på en sådan måde, at der må en løsning til. Det gælder for det første ferielønnen til udlærningene. Udvalgets ordfører siger, at man ikke kunne gennemføre dette forslag i udvalget. Man nøjedes med at blive enig om en henvendelse til organisationerne om at se at forhandle sig tilrette. Jeg ved ikke, hvor meget en sådan henvendelse til organisationerne hjælper, men jeg ved i hvert fald, at der er kræfter, som ikke er interesserede i at få disse problemer løst; der har jo været forhandlet om disse spørgsmål gennem flere år. Når der alligevel er områder, hvor man ikke er nået frem til en løsning, viser det, at der er uvilje visse steder, og vi har erfaring for, at det hjælper at fastsætte i

lovgivningen, hvilke regler der skal være gældende. Det er netop derfor, vi har stillet vore underændringsforslag, som ganske rigtigt er enslydende med det forslag på det pågældende område, som socialdemokratiet tidligere har stillet.

Jeg tager ikke i betænkning at indrømme, at deres formulering er bedre end vor; men indholdet er nøjagtigt det samme, og derfor sker der ikke nogen ændring. Vi har valgt den formulering, fordi vi synes, den er glimrende, og at det ville pynte på det lille lovforslag, hvis man fik den formulering med; og dertil kommer, at så fik man løst dette spørgsmål for adskillige udlærlinge, som den første sommer, efter at de er blevet svende, står uden ferieløn. Jeg tror ikke meget på, at man ad forhandlingens vej når frem til et resultat allerede i denne sommer, og efter min opfattelse bør man nå til et resultat. Hvis det var sådan, at organisationerne ville bøje sig for det, var der i og for sig ingen rimelig grund til at nægte at tage forslaget med, så burde man gennemføre det.

Jeg skal altså anbefale, at man stemmer for disse vore underændringsforslag, som går ud på at sikre ferieløn til udlærlinge.

Dernæst er der spørgsmålet om dagskolen. Det er et problem, som har været diskuteret her i folketinget flere gange, og som også har været diskuteret udenfor folketinget, og tusinder og atter tusinder af lærlinge har udtalt sig for indførelse af dagskole. Også deres familier og deres arbejdskammerater går ind for dagskolen og for, at problemet løses nu. De indvendinger, der er rejst, er af en såre luftig karakter. Der har været talt om, at det var ikke så heldigt, at lærlingene fik en anden arbejdstid end andre, idet de i adskillige tilfælde arbejder i fælles akkord med svende og andre arbejdere. Men en sådan undskyldning har kun ringe vægt, den gælder overhovedet ikke, for vi ved, at lærlingene kan holde ferie, uden at arbejdsmarkedet af den grund lider skade eller produktionen går i stå. Man har muligheder for at komme ud over de problemer, der opstår ved, at en lærling skal forlade arbejdspladsen, enten han nu skal have ferie eller han skal på dagskole. En anden indvending, der er gjort, nemlig at man ikke har lærerkræfter og lokaler nok til at gå over til dagskole, synes heller ikke at være særlig vægtig, idet adskillige kapaciteter på dette område, bl. a. her i København, erklærer, at mulighederne er tilstede, både hvad lærerkræfter og loka-